

[Ingerlise Koefoed]

Vi har ikke bevæget os så meget ind på teknologiområdet og informations- og kommunikationsområdet som regeringen, ikke fordi vi er modstandere af teknologi og kommunikation, men fordi vi føler, at der stadig er meget store problemer med styringen og med brugernes indflydelse på disse områder. Vi ser gerne teknologien anvendt til at afløse det tungeste arbejde, men vi ønsker ikke, at der skal opstå teknologisk arbejdsløshed. Der må en omfordeling af arbejdet til i stedet.

Vi ser vel også gerne teledata og lignende ideer udbygget, men vi er kolossalt interesserede i modeller for styringen, så vi ikke ryger ud i en information og kommunikation for de få, der forstår den eller har råd til at bruge den. Vi synes faktisk, det er vigtigt at tænke længe over dette, mens vi bliver ved at bruge almindelige telefoner.

Der er nok nogle, der vil sige, at 28-35 mia kr. til offentlige investeringer er mange penge, og at det har staten og kommunerne bestemt ikke råd til. Men for det første må man hele tiden huske, at beløbene er bruttobeløb, og at investeringerne vil betyde arbejde til mange og dermed færre udgifter på statsbudgettet til dagpenge og sociale ydelser og større indtægter i form af flere skatter og afgifter. Selvfølgelig vil man her sige det sædvanlige med, at beskæftigelsen medfører et større forbrug af udenlandske varer, både til selve investeringsarbejderne, og fordi forbruget stiger. Vi mener stadig, at selv om man naturligvis skal tage betalingsbalanceunderskuddet alvorligt og se at komme det til livs i løbet af en del år, så må man, sådan som situationen er, give beskæftigelsen den højeste prioritet. Det er det, der er det politiske, også i et investeringsprogram.

Lægger man den beskæftigelse på arbejds-tunge områder som byggeri og på i det lange løb ressourcebesparende områder som udbygningen af energisektoren og den kollektive trafik, må man, som finansministeren også sagde her, efter nogen tid kunne se resultatet på betalingsbalancen i form af sparet import af olie, mindre forbrug af benzin og private biler osv. Men det skal selvfølgelig siges, at vi tror ikke, øgede investeringer alene klarer beskæftigelsessituationen. Der skal mere til, bl.a. en bedre fordeling af det eksisterende arbejde gennem forbud mod overarbejde, længere barselorlov og på lidt længere sigt

kortere daglig arbejdstid og en udbygning af uddannelserne.

I SF vil vi godt være med til mange af de ting, regeringen har på sit investeringsprogram, og vi venter en snarlig konkretisering af f.eks. de investeringsforslag, som kan hjælpe på ungdomsarbejdsløsheden, og den konkretisering af fremtidige investeringsprojekter, som regeringen selv erkender mangler i programmet. Men det skal indrømmes, at det kniber lidt med tilliden til, at det kan lykkes regeringen, sådan som folketinget er sammensat, at få gennemført så forfærdelig meget. Jeg ville meget gerne her i dag have et realistisk skøn over disse muligheder fra finansministerens side. Kommer der nok i gang? Eller bliver resultatet, at vi får nogle økonomiske stramninger, som sætter bom for alle reformer og nyinvesteringer?

Der er jo før tiden – i går – lagt nogle beregninger over lønstigningerne frem, og det har der vel været en eller anden politisk idé i. Hvad er finansministerens reaktion på det i forhold til gennemførelse af investeringsprogrammet og de beskæftigelsesfremmende foranstaltninger?

Jeg vil godt til sidst sige, at den dagsorden, som hr. Glensgård har fremsat, kan vi ikke tiltræde.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg bemærkede, at socialdemokratiets ordfører, hr. Camre, udtalte, at debatten her i dag drejede sig om de offentlige anlægsopgaver, der skal betales med skattheyderkroner, såvel når det er staten, som når det er kommunerne, der skal betale. Vi er enige i, at debatten her bør dreje sig om de investeringer, der totalt foretages for skattheydermidler, altså også de investeringer, som foregår for kommunale skattheyderkroner.

Det er helt konkret således, at vi så også må diskutere, hvorvidt de offentlige anlægsarbejder hundrede procent må være statsfinansierede, eller i hvor høj grad de skal finansieres af skatter, som amterne kræver op, og i hvor høj grad de skal finansieres af skatter, som kommunerne kræver op. Det har naturligvis også relation til byrdefordelingen mellem amterne og mellem de enkelte egne af landet.

Jeg synes, vi har et godt princip på nogle områder med det solidariske. Hvad angår